

vielsesmyndighederne at sende indberetning til justitsministeriet om vielser foretaget uden prøvelse af ægteskabsbetingelserne.

4. Justitsministeriet er herefter af den opfattelse, at den risiko for indgåelse af omstødelige ægteskaber, som bestemmelsen i § 23, stk. 2, frembyder, er så begrænset, at det over for de hensyn, der ligger til grund for denne bestemmelse, er forsvarligt at se bort derfra.

Spørgsmål 15:

Hvorledes vil justitsministeren se på en bestemmelse, der åbner mulighed for ægteskabs indgåelse ved stedfortræder?

Svar:

Efter den gældende ægteskabslov § 36, stk. 2, og efter ægteskabslovsforslagets § 24, stk. 2, er det en betingelse for en vielsesgyldighed, at parterne under samtidigt møde for vielsesmyndigheden erklærer at ville ægte hinanden og forkynde at være ægtefolk.

Der har kun ganske få gange været rejst spørgsmål over for justitsministeriet om tilladelse til her i landet at indgå ægteskab ved stedfortræder. Det er sket i 1941 („Fjernvielse“ med en tysk soldat), i 1948 (en kvinde ønskede tilladelse til telefonisk vielse med en mand i USA for at opnå hurtigere indrejsetilladelse) og i 1962 (indgåelse af ægteskab med en radiotelegrafist i udenrigsfart). Anmodningerne er blevet afvist under henvisning til den manglende hjemmel.

Der er efter justitsministeriets opfattelse ikke noget, der tyder på, at der er praktisk behov for en bestemmelse, der åbner mulighed for vielse ved stedfortræder her i landet. Endvidere vil der efter justitsministeriets opfattelse være væsentlige betænkeligheder forbundet med en sådan ordning, navnlig fordi den indebærer risiko for, at der kan opstå personforvekslinger og usikkerhed om, hvorvidt fuldmagten måtte være ugyldig eller eventuelt være tilbagekaldt inden vielsen; selv om man fastsatte detaljerede regler om oprettelse af fuldmagten, ville det ikke være muligt at opnå den sikkerhed for, at parterne på vielsestidspunktet ønsker at indgå ægteskab med hinanden, som den gældende ordning frembyder.

Justitsministeriet må således tage afstand

fra tanken om at søge gennemført adgang til her i landet at indgå ægteskab ved stedfortræder — en ordning, som da heller ikke kendes eller overvejes i de andre nordiske lande.

Kapitel 4. Ægteskabs omstødelse.

Spørgsmål 16:

Vil justitsministeren fastholde forslaget om at ophæve den nugældende § 48, hvor efter der efter ægteskabets omstødelse ikke kan pålægges en ægtefælle at svare underholdsbidrag?

Vil der ikke være behov for en regel om, at underholdsbidrag ikke kan tillægges den ægtefælle, som ved sit forhold har givet anledning til omstødeligheden?

Svar:

1. Efter den gældende ægteskabslovs § 45 er retsvirkningerne af ægteskabs omstødelse som hovedregel de samme som retsvirkningen af skilsmisse. Dog indeholder § 46 en særlig skifteregel og § 47 en regel om godtgørelse, der efter bestemmelsen kan tilkendes som en periodisk ydelse. Endelig fastslås det i § 48, at der for tiden efter ægteskabets omstødelse ikke påhviler nogen af ægtefællerne at bidrage til den anden ægtefælles underhold.

2. Ægteskabsudvalget har i hovedsagen opretholdt den gældende retstilstand, men har dog ikke gentaget bestemmelserne om, at der ikke kan tilkendes underholdsbidrag, og at godtgørelse kan tilkendes som en periodisk ydelse. I udvalgets betænkning II, side 51, anføres som begrundelse herfor, at det ikke kan afvises, at der kan forekomme tilfælde, hvor det også efter omstødelse kan være rimeligt, at der ydes underholdsbidrag i kortere eller længere tid. Det anføres yderligere, at godtgørelse som en periodisk ydelse efter de gældende regler vil kunne virke som et underholdsbidrag, men at denne fremgangsmåde er noget upraktisk, bl. a. fordi ydelser af denne art ikke vil kunne inddrives efter de for inddrivelse af underholdsbidrag gældende regler; man anså det derfor i udvalget for rigtigst at åbne mulighed for tilkendelse af underholdsbidrag ligesom ved skilsmisse.

3. Justitsministeriet har tilsluttet sig disse synspunkter.